

Arrest

nr. 198 720 van 25 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 november 2017.

Gelet op de beschikking van 11 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar huidige tweede asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot R.B. worden

aangevoerd in het kader van diens tweede asielaanvraag. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift, waarin dezelfde middelen worden opgeworpen als die door haar echtgenoot aangehaald, niet betwist.

Inzake haar echtgenoot (zaak nr. 211 527) werd als volgt beschikt:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker, Kosovaars staatsburger van Albanese origine, zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige, eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. Verzoeker verklaart niet naar Kosovo, en in het bijzonder Noord-Mitrovicë, terug te kunnen omdat zijn leven en het leven van zijn gezin er in gevaar is.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 32 768 van 16 oktober 2009 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is, en verzoeker bovendien niet aannemelijk maakt dat zijn beweerde problemen het lokale niveau zouden overstijgen en hij zich bijgevolg niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen vestigen om eventuele problemen met enkele dorpsgenoten te vermijden.

Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af -hij verklaart dat hij voor zijn vertrek uit Kosovo in 2008 tevergeefs hulp vroeg aan Vushtrri en Prishtinë voor zijn problemen, stelt dat tijdens rellen in 2011 zijn huis in Noord-Mitrovicë werd vernield door Serviërs, en merkt op dat wonen in het door Albanen gedomineerde zuiden van Kosovo geen optie is aangezien er amper (goed betaald) werk voorhanden is- en legt volgende documenten neer: zijn nieuw paspoort aangevraagd bij de Kosovaarse ambassade in Brussel d.d. 21 juli 2016, zijn nieuwe identiteitskaart aangevraagd bij de Kosovaarse ambassade in Brussel d.d. 14 januari 2013, een brief van de gemeente Zuid-Mitrovicë d.d. 8 juni 2017 die de situatie in de regio omschrijft en de vertaling hiervan naar het Nederlands, drie foto's van de vernielingen aan zijn huis in Noord-Mitrovicë, een attest van UNMIK die de vermissing van zijn vader en broer alsook de dood van zijn moeder en zus bevestigt, verschillende aanbevelingsbrieven van buurtbewoners in Mortsel betreffende zijn integratie in België, internetartikels omtrent de aanval op de neef van zijn echtgenote, en getuigenissen van Kosovaren die bevestigen dat verzoeker in Noord-Mitrovicë woonde en die de omstandigheden aldaar schetsen.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De

kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 32 768 van 16 oktober 2009 werd vastgesteld en geoordeeld dat de door hem ingeroepen problemen en vrees voor vervolging ongeloofwaardig is en hij om eventuele problemen met dorpsgenoten te vermijden over een binnenlands vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet (in het Albanese deel van) Kosovo beschikt, en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die hieraan afbreuk doen of een ander licht op werpen, of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Het middel is onontvankelijk waar het betrekking heeft op de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag. Immers, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd.

De vaststelling dat verzoeker na de negatieve afloop van zijn eerste asielaanvraag, welke werd afgesloten bij voormeld arrest van de Raad van 16 oktober 2009, nog tot 19 juli 2017, oftewel bijna 8 jaar, heeft gewacht alvorens zijn huidige tweede asielaanvraag in te dienen, is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht en relateert als dusdanig op fundamentele wijze de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen en vrees, en voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Met betrekking tot de door hem in het kader van huidige asielaanvraag neergelegde brief van de gemeente Zuid-Mitrovicë d.d. 8 juni 2017 laat verzoeker thans in zijn verzoekschrift het volgende gelden: "Verzoeker verwijst naar deze brief dd. 08/06/2017 en de vertaling, gezien door de Voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 15/06/2017. Uit de originele verklaring volgt duidelijk dat deze uitgaat van de gemeente Zuid-Mitrovica en GEEN stempel draagt van de gemeente Noord-Mitrovica. De stempel onderaan de verklaring vermeldt in drie talen waaronder het Engels "Republic of Kosovo – Ministry of internal affairs". Het argument van het CGVS is bijgevolg gebaseerd op foutieve lezing van het document. Ten onrechte werd met dit document geen rekening gehouden" (verzoekschrift, p. 3-4).

Verzoekers betoog mist echter feitelijke grondslag en ernst. Immers, ofschoon de bewuste brief blijkens de hoofding inderdaad uitgaat van de gemeente Zuid-Mitrovicë, "Opština Juzna Mitrovica-Municipality of Mitrovica South" zo staat vermeld, staat op de stempel onderaan de brief wel degelijk "North Mitrovica" te lezen, hetgeen bovendien bevestigd wordt in de door verzoeker neergelegde voor eensluidend verklaarde vertaling hiervan naar het Nederlands, (op 15 juni 2017 door de voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel voor echt verklaard), waar ook duidelijk staat

te lezen: "(stempel Noord-Mitrovica)". De Raad maant verzoeker(s raadsman) dan ook aan de brief grondig en juist te (her)lezen. Aan voorgelegde documenten kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, waarin hij tot op heden volhardt, werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent het schrijven, welke dus door verzoeker niet worden ontkracht of weerlegd, alsook het gesolliciteerde karakter ervan, kan aan de door verzoeker neergelegde brief van de gemeente Zuid-Mitrovicë d.d. 8 juni 2017 geen bewijswaarde worden gehecht.

De Raad herhaalt en benadrukt dat in het kader van verzoekers vorige, eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 32 768 van 16 oktober 2009 tot de ongeloofwaardigheid van het door hem ingeroepen relaas, waarin hij tot op heden volhardt en waarop hij voortborduurt, werd besloten. Verzoeker brengt in het kader van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan het gezag van gewijsde van voormeld arrest te tornen.

Uit niets blijkt bovendien en verzoeker -wiens beweerde, doch ongeloofwaardig bevonden problemen louter lokaal van aard zijn, zoals bij voormeld arrest in het kader van zijn eerste asielaanvraag werd vastgesteld- maakt, zo stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast, niet in concreto aannemelijk dat hij zich niet elders in Kosovo, buiten het door Serviërs gedomineerde noorden van Mitrovicë waarvan hij afkomstig is, kan vestigen om eventuele problemen met Serviërs in de toekomst te vermijden, bijvoorbeeld in Zuid-Mitrovicë of Prishtinë waar verzoeker blijkens zijn verklaringen eerder geen problemen kende, dan wel elders.

Verzoeker bekritiseert, doch ontkracht, noch weerlegt hetgeen dienaangaande in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name: "Bovendien heeft u ook nu niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om problemen met Serviërs te vermijden. Allereerst blijkt uit uw verklaringen afgelegd bij uw eerste asielaanvraag dat Zuid-Kosovo toegankelijk voor u is. Zo begaven u en uw echtgenote zich in het verleden reeds enkele keren in Zuid-Mitrovicë en Prishtinë (CGVS 1ste AA, p.16). Verder dient opgemerkt te worden dat in het door Albanezen gedomineerde Zuiden Serviërs slechts een bijzonder kleine minderheid vormen waardoor de kans op confrontaties aanzienlijk gereduceerd wordt. U gaf ook aan in Prishtinë en Zuid-Mitrovicë geen problemen gekend te hebben (CGVS 1ste AA, p.16). Bovendien moet gewezen worden op informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de

mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Tot slot kan, rekening houdend met de algemene situatie en uw persoonlijke omstandigheden, gesteld worden dat dergelijke hervestiging redelijk te noemen is. U wijst op de algemene slechte economische toestand in Kosovo waardoor er weinig (goed betaald) werk is waardoor u moeilijk een onderkomen zal kunnen huren (CGVS, p.15). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u over de nodige vaardigheden en contacten beschikt die u op weg helpen om elders in Kosovo werk te vinden. Vooreerst geeft u zelf aan dat u in Duitsland en België redelijk wat ervaring opdeed op verschillende terreinen in de bouw en renovatie, zoals onder andere tegelen, parket en laminaat, loodgieterij, schilderen, schuren en dakisolatie plaatsen. U stelde zowat alles te kunnen qua bouw en renovatie, met de uitzondering van elektriciteit waarvoor u bang was (CGVS p. 13-14). Daarnaast richtte E.(...) O.(...), de broer van uw moeder, in Zuid-Mitrovicë een eigen bedrijf op dat busreizen aanbiedt, Sion-Tours (CGVS p. 15-16). E.(...) overleed enkele jaren geleden, maar verschillende andere nonkels en neven langs moeders kant zijn nog bij het bedrijf werkzaam (CGVS p. 16; CGVS Shkurte p. 13-14). Uit deze bevindingen kan geconcludeerd worden dat u zowel over de nodige vaardigheden als de nodige (familiale) contacten beschikt om in Kosovo aan werk te geraken en aldus een woning te huren. Bovendien steunt uw broer Sami u en uw gezin momenteel vanuit Duitsland financieel. Uit niets blijkt dat hij deze financiële steun niet zou kunnen verderzetten indien u zich in Kosovo zou vestigen. Uw verweer niet elders in Zuid-Kosovo te kunnen wonen omdat het te gek is dat u iets zou huren terwijl u een eigendom heeft in het noorden (CGVS, p.15), is onvoldoende om een vestigingsalternatief uit te sluiten."

Daargelaten of verzoeker en zijn gezin nog steeds financiële steun genieten van verzoekers broer S. vanuit Duitsland en hoe lang zij hier nog van zullen kunnen genieten, blijkt uit niets en toont verzoeker niet met concrete, objectieve en valabele gegevens aan dat hij, gelet inzonderheid op zijn uitgebreide professionele vaardigheden in de bouw en renovatie alsook de nodige familiale contacten in Kosovo, waar blijkens zijn verklaringen verschillende van zijn nonkels en neven langs moederskant werkzaam zijn in het familiebedrijf in Zuid-Mitrovicë dat busreizen aanbiedt, geen toegang zou (kunnen) hebben tot de arbeidsmarkt in Kosovo en er zich niet zou kunnen integreren. Dit blijkt nergens uit en verzoeker maakt het geenszins in concreto aannemelijk. In zoverre verzoeker hiervan uitgaat en dit voorhoudt, beperkt hij zich tot loutere veronderstelling die geenszins op objectieve gronden en concrete, laat staan recente, persoonlijke ervaringen zijn gestoeld. Gelet op verzoekers nodige professionele vaardigheden en familiale contacten in Kosovo, is de vraag of verzoeker en zijn gezin bij een eventuele hervestiging in Kosovo financiële en/of materiële steun van overheidswege dan wel van NGO's of andere (inter)nationale organisatie zouden kunnen genieten niet relevant, en uit niets blijkt dat verzoeker hier al navraag naar heeft gedaan, minstens ernstige pogingen heeft ondernomen om zich hieromtrent te informeren. De Raad ziet overigens niet in waarom verzoeker, indien deze zich niet opnieuw in zijn regio van herkomst Noord-Mitrovicë wens te vestigen, om eventuele problemen met Serviërs te vermijden of om welke reden dan ook, zijn eigendom in Noord-Mitrovicë (grond) niet zou kunnen verkopen om alzo extra financiële middelen te vergaren (om zich elders te kunnen vestigen).

De Raad verwijst dienaangaande ook naar hetgeen eerder in dit verband bij 's Raads arrest nr. 32 768 van 16 oktober 2009 in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd vastgesteld, namelijk: "Waar verzoeker betoogt dat hij niet zomaar kan verhuizen omdat hij niet over voldoende middelen beschikt om elders een huis in Kosovo te kopen, wijst de Raad erop dat de aankoop van een huis niet noodzakelijk is om zich elders in Kosovo te vestigen. Het gegeven in de onmogelijkheid te zijn om eigenaar te worden van het pand waarin men wenst te verblijven sluit een binnenlands vestigingsalternatief niet uit. Daarenboven stelt de Raad vast dat uit de door verzoeker bijgebrachte brief van een dokter van de gynaecologische afdeling van het ziekenhuis van Pristina blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote gedwongen werden hun huis in Noord-Mitrovica te verlaten en zij zich in het zuiden vestigden. Verzoeker toont derhalve zelf door middel van de door hem bijgebrachte documenten aan dat een hervestiging zonder de verkoop van zijn gezinswoning en zonder de aankoop van een ander huis wel degelijk mogelijk is. Artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Verzoeker heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat zijn problemen het lokale niveau zouden overstijgen en hij zich bijgevolg niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen vestigen om eventuele problemen met enkele dorpsgenoten te vermijden. Dit klemmt des te meer nu verzoeker en zijn echtgenote zelf verklaarden in het etnisch Albanese deel van Kosovo nooit problemen te hebben ondervonden (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag verzoeker CGVS, , p.

16; administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS verzoekers echtgenote, p. 8). Een evaluatie van de lokale problematiek in Mitrovica is derhalve irrelevant gezien het binnenlands vestigingsalternatief in het Albanese deel van Kosovo en dit alternatief naar veiligheid en afwezigheid van vervolging door verzoeker niet wordt ontkend." Verzoeker brengt, zoals eerder werd vastgesteld, in het kader van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan het gezag van gewijsde van voormeld arrest te tornen.

Verzoeker beperkt zich voorts tot een selectieve lezing van de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier omtrent de beschermingsmogelijkheden in Kosovo, waarbij hij tracht de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, doch hij slaagt er niet in (met concrete, valabele en objectieve elementen) aan te tonen dat die informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn en dat de Kosovaarse autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen.

Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

Betreffende de door verzoekster in het kader van onderhavige asielaanvraag aangehaalde psychologische problemen en attesten wordt door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekster geen feiten of elementen aanhaalt waaruit zou kunnen blijken dat zij voor deze psychologische problemen omwille van redenen opgesomd in het Vluchtelingenverdrag geen gebruik zou kunnen maken van de gezondheidszorg in Kosovo. Er wordt verwezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat, in weerwil van verzoeksters algemene verzuchtingen, er in Kosovo, hoewel er nog ruimte voor verbetering blijft, wel degelijk een uitgebouwd systeem van zowel publieke als private gezondheidszorg bestaat, ook op het gebied van de geestelijke gezondheidszorg, en dat er ook in (Zuid-) Mitrovicë verschillende mogelijkheden zijn tot het verkrijgen van psychologische hulp. Verzoekster gaat in haar verzoekschrift niet in het minst in op, minstens ontkracht noch weerlegt zij deze motieven met concrete en valabele argumenten, waardoor deze pertinente motivering onverminderd gehandhaafd blijft en door de Raad wordt overgenomen.

Dienvolgens lijkt ook verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep.

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 22 november 2017, volhardt verzoekende partij, bij monde van haar raadsman, in haar middelen van het verzoekschrift en preciseert zij dat de stempel op het stuk dat haar echtgenoot heeft neergelegd ter ondersteuning van hun relaas (brief van de gemeente Zuid-Mitrovice) afkomstig is van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, in tegenstelling tot wat wordt gesteld in de beschikking, met de vermelding "Noord" omdat er daar enkel een vestiging is.

Met betrekking tot de door verzoekende partij haar echtgenoot neergelegde brief van de gemeente Zuid-Mitrovice d.d. 8 juni 2017, wijst de Raad naar de grond in de beschikking waar dienaangaande het volgende wordt vastgesteld:

"Met betrekking tot de door hem in het kader van huidige asielaanvraag neergelegde brief van de gemeente Zuid-Mitrovicë d.d. 8 juni 2017 laat verzoeker thans in zijn verzoekschrift het volgende gelden: "Verzoeker verwijst naar deze brief dd. 08/06/2017 en de vertaling, gezien door de Voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 15/06/2017. Uit de originele verklaring volgt duidelijk dat deze uitgaat van de gemeente Zuid-Mitrovice en GEEN stempel draagt van de gemeente Noord-Mitrovice. De stempel onderaan de verklaring vermeldt in drie talen waaronder het Engels "Republic of Kosovo – Ministry of internal affairs". Het argument van het CGVS is bijgevolg gebaseerd op foutieve lezing van het document. Ten onrechte werd met dit document geen rekening gehouden" (verzoekschrift, p. 3-4).

Verzoekers betoog mist echter feitelijke grondslag en ernst. Immers, ofschoon de bewuste brief blijkens de hoofding inderdaad uitgaat van de gemeente Zuid-Mitrovicë, "Opština Juzna Mitrovica-Municipality of Mitrovica South" zo staat vermeld, staat op de stempel onderaan de brief wel degelijk "North Mitrovica" te lezen, hetgeen bovendien bevestigd wordt in de door verzoeker neergelegde voor eensluidend verklaarde vertaling hiervan naar het Nederlands, (op 15 juni 2017 door de voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel voor echt verklaard), waar ook duidelijk staat te lezen: "(stempel Noord-Mitrovica)". De Raad maant verzoeker(s raadsman) dan ook aan de brief grondig en juist te (her)lezen. Aan voorgelegde documenten kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, waarin hij tot op heden volhardt, werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent het schrijven, welke dus door verzoeker niet worden ontkracht of weerlegd, alsook het gesolliciteerde karakter ervan, kan aan de door verzoeker neergelegde brief van de gemeente Zuid-Mitrovicë d.d. 8 juni 2017 geen bewijswaarde worden gehecht."

Verzoekende partij brengt geen concrete en valabele elementen aan die vermogen hieraan afbreuk te doen of een ander licht op te werpen. In zoverre verzoekende partij laat gelden dat de stempel op de brief van de gemeente Zuid-Mitrovice afkomstig is van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, en de vermelding "Noord" bevat omdat er daar enkel een vestiging is, neemt dit niet weg en doet dit op generlei wijze afbreuk aan de vaststelling dat ofschoon de brief blijkens de hoofding ervan van de gemeente Zuid-Mitrovice uitgaat, de stempel onderaan de brief wel degelijk en opmerkelijk genoeg Noord-Mitrovice vermeldt, "NORTH MITROVICA" zo staat zeer duidelijk en onbetwistbaar op de stempel te lezen.

Bovendien bevat, zo stelt de Raad vast, de stempel op de brief volgens verzoekende partij afkomstig van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, een opmerkelijke fout daar waar "MISTRY OF INTERNAL AFFAIRS" wordt vermeld, een vaststelling welke afbreuk doet aan de authenticiteit van het document.

De Raad benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat *in casu* niet het geval is, zo blijkt uit 's Raads arrest nr. nr. 32 769 van 16 oktober 2009 waarin in het kader van verzoekende partij haar vorige, eerste asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op de verschillende concrete vaststellingen omtrent het schrijven en inzonderheid de stempel onderaan, alsook het gesolliciteerde karakter ervan, kan aan de door verzoekende partij haar man neergelegde brief van de gemeente Zuid-Mitrovicë d.d. 8 juni 2017 geen bewijswaarde worden gehecht.

Verzoekende partij haar argumentatie omtrent het schrijven van de gemeente Zuid-Mitrovicë werpt hoe dan ook geen ander licht op en verzoekende partij gaat voor het overige niet in op, minstens ontkracht noch weerlegt zij hetgeen in de beschikking omtrent o.a. het intern vestigingsalternatief in Kosovo en de door haar aangehaalde psychologische problemen en attesten wordt vastgesteld. Verzoekende partij beperkt zich immers voor het overige tot het volharden in de middelen van haar verzoekschrift, zonder echter concrete en daadwerkelijke opmerkingen te formuleren met betrekking tot de in de beschikking van 22 november 2017 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiendwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS